ĢENERĀLADVOKĀTES JULIANAS KOKOTES [*JULIANE KOKOTT*] SECINĀJUMI,
sniegti 2015. gada 3. septembrī [1]

**Lieta C-346/14**

**Eiropas Komisija**
**pret**

**Austrijas Republiku**

Procedūra sakarā ar pienākumu neizpildi — LES 4. panta 3. punkta, lasot to kopā ar LESD 288. pantu, pārkāpums — Kļūdaina Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. un 7. punkta piemērošana — Savienības ūdens resursu politika — Atļauja būvēt hidroelektrostaciju pie Melnās Zulmas upes — Ūdens stāvokļa pasliktināšanās — Stāvokļa atkārtots novērtējums — Apsaimniekošanas plāna labojums

## I – **Ievads**

1. Ne tikai klimatam draudzīgas atjaunojamas enerģijas izmantošana, izmantojot vēja enerģiju, var nonākt pretrunā ar citiem vides aizsardzības mērķiem [2], bet gan arī ūdens enerģijas izmantošana. To parāda Komisija šajā prasībā par mazu hidroelektrostaciju līdz šim plaši neskartajā Melnās Zulmas [*Schwarze Sulm*] augštecē Austrijas Alpos. Tā šajā ziņā pamatojas uz Ūdens pamatdirektīvā [3] ietvertā pasliktināšanās aizlieguma iepriekšēju iedarbību un uzskata, ka projekts nav pamatots.

2. Taču izšķiroša nozīme ir apstāklim, ka Austrijas iestādes pirmstiesas procedūras laikā mainīja Melnās Zulmas stāvokļa vērtējumu. Minētā sekas ir tādas, ka katrā ziņā vairs nevar tikt konstatēta Komisijas apgalvotā šī stāvokļa pasliktināšanās un attiecīgi tai arī nav nepieciešams pamatojums.

## II – **Atbilstošās tiesību normas**

3. Būtiskākie Ūdens pamatdirektīvas vides aizsardzības mērķi un iespējamie izņēmumi ir noteikti tās 4. pantā:

"1. Ieviešot praksē pasākumu programmas, kas precizētas upju baseinu apsaimniekošanas plānos:

a) attiecībā uz virszemes ūdeņiem

   i) dalībvalstis īsteno vajadzīgos pasākumus, lai novērstu visu virszemes ūdens objektu stāvokļa pasliktināšanos, ievērojot 6. un 7. punktu un neierobežojot 8. punktu;

1 — Oriģinālvaloda – vācu.

2 — Šajā ziņā skat. manus šodien sniegtos secinājumus lietā Komisija/Bulgārija (C-141/14).

3 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 5. sēj., 275.–346. lpp.), redakcijā, kas ietverta Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. augusta Direktīvā 2013/39/ES, ar ko groza Direktīvu 2000/60/EK un Direktīvu 2008/105/EK attiecībā uz prioritārajām vielām ūdens resursu politikas jomā (OV L 226, 1. lpp.).

ii) [..].”

## III – **Fakti un procedūra**

4. 2007. gada 24. maijā Austrijas Štīrijas [*Steiermark*] federālās zemes iestādes piešķīra tiesību aktos ūdens resursu jomā noteiktu atļauju hidroelektrostacijas būvei pie Melnās Zulmas.

5. Iestāde ūdens ekoloģisko stāvokli novērtēja kā “ļoti labu”[4]. Tomēr tika konstatēta arī nenozīmīga dzeramā ūdens ieguve (31 litri sekundē) augšpus attiecīgā apgabala[5].

6. Spēkstacijai ir paredzēts uzbūvēt t.s. “Tiroles dambi”, pa upi uz leju atkal ievadīt lielu daļu ūdens pa vairāk nekā 10 km gariem cauruļvadiem 480 metrus zemāk esošajā spēkstacijas ēkā no brīža, kad ūdens plūst cauri turbīnai, un pēc izplūšanas pa to. Lai gan dambja kā barjeras ietekme tiek mazināta, palīdzot zivju migrācijai, iespējams, pat kompensējot to attiecībā uz kustību pa upi augšup, ūdens līmeņa samazināšana upē zivju migrāciju arī ierobežo. Turklāt ir sagaidāmi pa upi lejup migrējošo zivju, kas nokļūst turbīnās, zudumi[6]. Galu galā tiek konstatēts, ka ūdens stāvoklis pēc projekta īstenošanas esot novērtējams tikai kā “labs”.

7. 2006. gadā Komisija saņēma sūdzību par projektu un 2007. gada oktobrī aicināja Austriju sniegt viedokli. Taču pēc tam, kad Austrijas federālās iestādes bija atcēlušas atļauju attiecībā uz projektu, tā 2010. gadā procedūru apturēja.

8. Tomēr 2012. gada martā Austrijas *Verfassungsgerichtshof* [Konstitucionālā tiesa] atcēla federālo iestāžu lēmumu, un līdz ar to sākotnējā atļauja atkal bija spēkā.

9. Pēc apstākļu pārbaudes Komisija secināja, ka Austrija, atļaujot projektu, nav atbilstīgi piemērojusi izņēmumu attiecībā uz Ūdens pamatdirektīvā noteikto pasliktināšanās aizliegumu, lai gan tas, ņemot vērā no LES 4. panta 3. punkta, lasot to kopā ar LESD 288. pantu, izrietošo Ūdens pamatdirektīvas 4. panta iepriekšēju iedarbību, esot jāpiemēro pēc analoģijas. Tādēļ tā 2013. gada 26. aprīlī atkārtoti aicināja Austriju sniegt viedokli un 2013. gada 21. novembrī nosūtīja šai dalībvalstij argumentētu atzinumu, kurā kā pēdējo termiņu trūkumu novēršanai noteica 2014. gada 21. janvāri.

10. Šīs pirmstiesas procedūras laikā Štīrijas iestādes ar 2013. gada 4. septembra lēmumu grozīja atļauju. Līdz ar to nosacījumu grozīšanu, kuriem šajā tiesvedībā nav nozīmes, tajā tiek konstatēts, ka Melnās Zulmas stāvoklis esot nevis “ļoti labs”, bet gan tikai “labs” dzeramā ūdens ieguves augšpus projekta dēļ. Līdz ar to projekts nepazeminot ūdens stāvokļa klasi, un pasliktināšanās esot izslēdzama.

11. Tomēr, tā kā Komisiju neapmierina Austrijas atbildes, tā ceļ šo prasību, un tās prasījumi ir šādi:

1) konstatēt, ka Austrijas Republika, atļaujas būvēt hidroelektrostaciju pie Melnās Zulmas izsniegšanā atbilstīgi nepiemērojot Ūdens pamatdirektīvas 4. panta 1. punkta, lasot to kopā ar 4. panta 7. punktu, tiesību normas, ir pārkāpusi tai LES 4. panta 3. punktā, lasot to kopā ar LESD 288. pantu, noteiktos pienākumus;

2) piespriest Austrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

12. Austrijas prasījumi ir šādi:

— noraidīt lietas pamatā esošo Komisijas prasību un

4 — Atbildes raksta pielikums, 41. un 46. lpp.

5 — Atbildes raksta pielikums, 46. un 47. lpp.

6 — Atbildes raksta pielikums, 48. lpp.

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

13. Lietas dalībnieki piedalījās rakstveida procesā, un Tiesa nolēma, ka tiesas sēde nav nepieciešama.

## IV – **Juridiskais vērtējums**

### A – *Par prasības pieņemamību*

14. Austrija uzskata prasību par nepieņemamu. Pirmkārt, Komisija neesot pietiekami skaidri norādījusi pienākumus, pret kuru pārkāpšanu tā iebilst (par to 2) punktā). Otrkārt, Austrija uzskata, ka Komisijas kā Līgumu izpildes uzraudzītājas uzdevumos neietilpst Austrijas iestāžu kontrole, kad tās individuāli konkrēti piemēro Savienības tiesības (par to 3) punktā).

15. Taču vispirms ir precīzāk jānosaka prasības priekšmets (par to 1) punktā).

#### 1) Par prasības priekšmetu

16. Prasības pamats ir jāprecizē, jo, lai gan attiecībā uz spēkstaciju atļauja tika izdota 2007. gada 24. maijā, šī atļauja tika grozīta ar 2013. gada 4. septembra lēmumu, tātad pirms argumentētā atzinuma un tajā noteiktā termiņa – 2014. gada 21. janvāra – beigām.

17. Komisija replikas rakstā norāda, ka tā pēdējā minētajā lēmumā notikušo Melnās Zulmas klases pazemināšanu no "ļoti labas" uz "labu" nav ietvērusi "Petitum", bet gan joprojām stāvokli uzskata par "ļoti labu".

18. Šo argumentāciju es saprotu tādējādi, ka, lai gan Komisija nelūdz konstatēt Savienības tiesību pārkāpumu, pazeminot Melnās Zulmas stāvokļa klasi, tā pakārtoti vēršas pret šo pazemināšanu un tādējādi pret atļauju 2013. gada 4. septembra lēmuma redakcijā.

19. Tā kā pēdējais minētais lēmums nebija aicinājuma sniegt viedokli saskaņā ar LED 258. pantu priekšmets, rodas jautājums, vai tas – un ar to grozītais 2007. gada 24. maija lēmums – var būt šīs prasības priekšmets.

20. Ir zināms, ka prasības, kas celta atbilstoši LESD 258. pantam, priekšmetu ierobežo šajā normā noteiktā pirmstiesas procedūra. Tādējādi prasības pieteikums var tikt balstīts tikai uz tiem iebildumiem, kas ir norādīti pirmstiesas procedūrā. Tas tādēļ, ka pirmstiesas procedūras mērķis ir dot attiecīgajai dalībvalstij iespēju, pirmkārt, izpildīt savus pienākumus, kas izriet no Savienības tiesībām, un, otrkārt, spēt efektīvi izvirzīt savas aizstāvības pamatus pret Komisijas izvirzītajiem iebildumiem [7].

21. Atbilstoši šīs pirmstiesas procedūras mērķim Komisijai ir jāņem vērā dalībvalsts pasākumi, ko tā īsteno pirmstiesas procedūras laikā. Pretējā gadījumā tā nevarētu reaģēt uz pasākumu, kura mērķis ir dalībvalsts pienākumu izpilde.

22. Lai gan bez jaunas pirmstiesas procedūras Komisija nevar ar šādiem jauniem pasākumiem pamatot papildu iebildumus [8], joprojām ir pieļaujams turpināt uzturēt spēkā sākotnējos iebildumus, ciktāl apstrīdētie pasākumi joprojām tika īstenoti, beidzoties argumentētajā atzinumā noteiktajam termiņam [9].

7 — Skat., piemēram, spriedumus Komisija/Beļģija (C-221/03, EU:C:2005:573, 36. un 38. punkts), Komisija/Kipra (C-340/10, EU:C:2012:143, 21. punkts) un Komisija/Vācija (C-211/13, EU:C:2014:2148, 22. punkts).

8 — Spriedums Komisija/Beļģija (C-221/03, EU:C:2005:573, 41. punkts).

9 — Šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/Beļģija (C-221/03, EU:C:2005:573, 39. un 40. punkts).

23. Sākotnēji šķiet, ka 2013. gada 4. septembra lēmums neskar Komisijas iebildumu pret 2007. gada 24. maija lēmumu. Proti, Komisija būtībā kritizē spēkstacijas pamatojumu, kas pirmajā minētajā lēmumā nav formulēts būtiski atšķirīgāk.

24. Taču, ņemot vērā ūdens stāvokļa klases pazemināšanu uz "labu", vairs nav konstatējama Komisijas norādītā Melnās Zulmas [stāvokļa] pasliktināšanās [10], kam būtu nepieciešams pamatojums. Tādēļ Komisija apstrīd arī klases pazemināšanu.

25. Līdz ar to prasība nav par pasākumu, kas, lai gan ir vēlākas izmaiņas, būtībā turpina pastāvēt. Tieši pretēji, ar 2013. gada 4. septembra lēmumu Komisijas apstrīdētais 2007. gada 24. maija lēmums tiek grozīts prasības vērtējumam izšķirošajā aspektā.

26. Tomēr pirmstiesas procedūra nebija jāveic atkārtoti no jauna. Tas tādēļ, ka Austrija 2013. gada 4. septembra lēmumu pieņēma, zinot par pirmstiesas procedūru. Līdz ar to nevar būt runa par tās tiesību uz aizstāvību ierobežošanu. Tieši pretēji, šī pasākuma mērķis ir vairs nedot pamatu Komisijas iebildumiem. Galu galā runa ir par jaunu pamatu notiekošā procedūrā, kas pats par sevi nevar būt iemesls pienākumam no jauna pilnībā veikt pirmstiesas procedūru. Pretējā gadījumā dalībvalstis ar šādiem pasākumiem varētu radīt šķēršļus procedūrām sakarā ar pienākumu neizpildi [11].

27. Prasības pieņemamība būtu jāvērtē atšķirīgi, ja Komisija lūgtu konstatēt Savienības tiesību pārkāpumu, kas izdarīts ar 2013. gada 4. septembra lēmumu. Šādā gadījumā būtu konstatējama nepieņemama prasības priekšmeta paplašināšana salīdzinājumā ar pirmstiesas procedūru. Taču, kā to apstiprina skaidrojums replikas rakstā, prasības pamats nav jāinterpretē šādi.

2) Par prasības pieteikuma konkrētumu

28. Pirmais Austrijas iebildums ir par to, ka saskaņā ar Reglamenta 120. panta c) punktu prasības pieteikumā ir jāietver strīda priekšmets un izvirzīto pamatu kopsavilkums. Šai informācijai ir jābūt tik skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un lai Tiesa varētu veikt pārbaudi. Līdz ar to galvenie faktiskie un tiesiskie apstākļi, ar kuriem ir pamatota prasība, prasības pieteikumā ir jānorāda loģiskā un saprotamā veidā un prasības pieteikumā ietvertajiem prasījumiem ir jābūt formulētiem nepārprotami, lai izvairītos no tā, ka Tiesa lemj *ultra petita* vai arī nelemj par kādu iebildumu [12].

29. Komisija neesot ievērojusi šīs prasības, jo neesot precizējusi, kuri LES 4. panta 3. punktā, lasot to kopā ar LESD 288. pantu, ietvertie pienākumi nebūtu tikuši izpildīti. Tā neesot arī pamatojusi, ciktāl Ūdens pamatdirektīvas 4. panta 1. punkts, lasot to kopā ar 4. panta 7. punktu, kā direktīvas tiesību normas vispār ir jāpiemēro.

30. Tomēr šai argumentācijai nevar piekrist. Tas tādēļ, ka Komisija, kā izriet no prasības pieteikuma 25. un 26. punkta, savā prasījumā atsaucas uz spriedumu par Ahelojas upi, kurā tika konstatēts, ka dalībvalstis jau pirms tam, kad Ūdens pamatdirektīvas 4. pants kļuva par piemērojamu, saskaņā ar LES 4. panta 3. punktu, lasot to kopā ar LESD 288. pantu, nedrīkstēja būtiski apdraudēt Ūdens pamatdirektīvas 4. panta mērķus [13]. Attiecīgi Austrija vairs nemin šo iebildumu atbildes rakstā uz repliku.

10 — Šajā ziņā skat. turpinājumā 40.–44. punktu.

11 — Šajā ziņā skat. spriedumus Komisija/Austrija (C-203/03, EU:C:2005:76, 30. punkts) un Komisija/Beļģija (C-221/03, EU:C:2005:573, 40. punkts).

12 — Spriedumi Komisija/Somija (C-195/04, EU:C:2007:248, 22. punkts) un Apvienotā Karaliste/Padome (C-209/13, EU:C:2014:283, 30. punkts).

13 — Spriedums *Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias* u.c. (C-43/10, EU:C:2012:560, it īpaši 57.–67. punkts).

3) Par Komisijas pārbaudes pilnvaru apmēru

31. Attiecībā uz individuāli konkrētu Savienības tiesību piemērošanu Austrija neapstrīd to, ka Komisijai ir tiesības pārbaudīt Savienības tiesību piemērošanu konkrētos atsevišķos gadījumus un lūgt Tiesai pārbaudīt šo piemērošanu procedūrā sakarā ar pienākumu neizpildi [14]. Drīzāk tā iebilst pret to, ka Komisija pārbauda kompetento valsts iestāžu izvērtējošu lēmumu.

32. Taču šī argumentācija ir jānoraida jau tādēļ vien, ka jautājumi par to, ciktāl strīda pamatā esošās Savienības tiesību normas piešķir kompetentajām valsts iestādēm rīcības brīvību izvērtēšanai un vai šī rīcības brīvība konkrētajā gadījumā ir tikusi pārkāpta, attiecas nevis uz prasības pieņemamību procedūrā sakarā ar pienākumu neizpildi, bet gan uz tās pamatotību.

B – *Prasības pamatotība*

33. Lai gan lietas dalībnieki galvenokārt strīdas par to, vai attiecībā uz hidroelektrostaciju izdotā atļauja saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvas 4. panta 7. punktā ietvertajiem principiem ir pamatota, ņemot vērā Austrijas 2013. gada 4. septembra lēmumu, tomēr ir jāpārbauda, vai vispār notiek pasliktināšanās, kurai ir nepieciešams pamatojums.

1) Par piemērojamām tiesību normām

34. Tā kā šajā gadījumā runa ir par 2007. gada lēmumu, kas tika grozīts 2013. gadā, tās var būt divas formāli atšķirīgas tiesību normas, proti, Ūdens pamatdirektīvas 4. pants un šīs tiesību normas iepriekšējā iedarbība.

35. Pienākumi saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvas 4. pantu ir tieši piemērojami tikai no 2009. gada 22. decembra, brīža, kad bija beidzies dalībvalstīm saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvas 13. panta 6. punktu noteiktais termiņš upju baseinu apsaimniekošanas plānu publicēšanai [15]. Līdz ar to atļaujai attiecībā uz spēkstaciju 2007. gadā vēl bija piemērojama nevis šī tiesību norma, bet gan tobrīd piemērojamā 4. panta iepriekšējā iedarbība. Atbilstoši tai dalībvalstīm bija jāatturas no tādu noteikumu pieņemšanas, kas varētu būtiski apdraudēt Ūdens pamatdirektīvas 4. pantā paredzētā rezultāta sasniegšanu [16].

36. Turpretim 2013. gadā, otrā lēmuma pieņemšanas brīdī, Ūdens pamatdirektīvas 4. pants bija nenoliedzami piemērojams. Tādēļ šis lēmums ir jāpārbauda, ņemot vērā 4. pantu. Tikai, ciktāl ar 2013. gada lēmumu netiek grozīts 2007. gada lēmums, būtu joprojām piemērojama Ūdens pamatdirektīvas 4. panta iepriekšējā iedarbība.

37. Jautājums, ciktāl projekts ietekmē Melnās Zulmas stāvokli, ir 2013. gada lēmuma priekšmets. Līdz ar to tam ir piemērojams Ūdens pamatdirektīvas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā noteiktais pasliktināšanās aizliegums.

14 — Skat., piemēram, spriedumus Komisija/Vācija (C-431/92, EU:C:1995:260, 19. un nākamie punkti), Komisija/Vācija (C-20/01 un C-28/01, EU:C:2003:220, 30. punkts) un Komisija/Grieķija (C-394/02, EU:C:2005:336, 16. punkts).

15 — Spriedums *Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias* u.c. (C-43/10, EU:C:2012:560, 51.–56. punkts).

16 — Spriedums *Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias* u.c. (C-43/10, EU:C:2012:560, 60. punkts).

38. Tiesa nesen – nedaudz negaidīti [17] – ir paskaidrojusi, ka virszemes ūdens objekta stāvokļa pasliktināšanās pastāv, tiklīdz vismaz viens no kvalitātes elementiem Ūdens pamatdirektīvas V pielikuma izpratnē ir pasliktinājies par vienu klasi. Šajā ziņā nav nozīmes tam, vai šī pasliktināšanās izpaužas kā pazemināšana klasifikācijā attiecībā uz ūdens objektu, to ņemot kopumā. Ja attiecīgais kvalitātes elements V pielikuma izpratnē jau atrodas viszemākajā klasē, tad jebkura šī elementa pasliktināšanās ir kvalificējama kā virszemes ūdens objekta "stāvokļa pasliktināšanās" [18].

39. Minētie kvalitātes elementi un ar tiem saistītās stāvokļa klases ar likuma spēku tiek definētas Ūdens pamatdirektīvas V pielikuma 1.2. punktā, un tās attiecībā uz trim augstākajām stāvokļa klasēm – ļoti labs, labs, vidējs – tika saskaņotas "interkalibrācijas" procedūrā starp dalībvalstīm, ņemot vērā to salīdzināmību [19]. V pielikuma 1.2.1. punktā, piemēram, attiecībā uz upēm ir minēti četri bioloģiskās kvalitātes faktori, proti, fitoplanktona, makrofītu un fitobentosa, bentisko bezmugurkaulnieku un ihtiofaunas stāvoklis, turpinājumā trīs hidromorfoloģiskās kvalitātes faktori, proti, hidroloģiskais režīms, upes nepārtrauktība un tās morfoloģiskie nosacījumi, un, visbeidzot, trīs fizikālķīmiskās kvalitātes faktori, proti, vispārēji nosacījumi un īpašu sintētisku un nesintētisku piesārņojošo vielu koncentrācija.

2) Par pasliktināšanās aizlieguma piemērošanu

40. Piemērojot šādi interpretēto pasliktināšanās aizliegumu, Komisijai būtu jāizklāsta tāda Melnās Zulmas stāvokļa ietekmēšana projekta dēļ, kas par vienu klasi pasliktina vismaz vienu no šī ūdens kvalitātes elementiem.

41. Iespējams, būtu salīdzinoši vienkārši pierādīt, ka projekts saskaņā ar Tiesas izvirzītajiem kritērijiem rada pasliktināšanos Ūdens pamatdirektīvas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkta izpratnē, piemēram, saistībā ar bioloģiskās kvalitātes elementiem [20]. Taču Komisija nenorāda uz šādu pasliktināšanos, un Austrijai nebija iespējas aizstāvēties pret attiecīgu argumentāciju. Tādēļ šāda pasliktināšanās nav šīs tiesvedības priekšmets.

42. Drīzāk Komisija norāda, ka projekts pasliktina ūdens kopējo vērtējumu par vienu klasi, proti, no "ļoti laba" uz "labu". Šādas pasliktināšanās priekšnoteikums ir tāds, ka vismaz viens no kvalitātes elementiem pasliktinās par vienu klasi, un tādēļ tā attiecas arī uz pasliktināšanos Tiesas interpretācijas izpratnē.

43. Šī Komisijas argumentācija ir pretrunā Štīrijas iestāžu 2013. gada 4. septembra lēmumam. Tajā ir konstatēts, ka Melnā Zulma attiecīgajā apgabalā pretēji sākotnējam vērtējumam atrodas tikai "labā" stāvoklī. Līdz ar to atbilstoši minētajam spēkstacijas projekts nevar pasliktināt Melnās Zulmas stāvokli no "ļoti laba" uz "labu".

44. Tādēļ prasība var būt pamatota tikai tad, ja Komisija atspēko Melnās Zulmas atkārtoto novērtējumu 2013. gada 4. septembra lēmumā.

17 — Skat. pārliecinošos ģenerāladvokāta N. Jēskinena [*N. Jääskinen*] secinājumus lietā *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland* (C-461/13, EU:C:2014:2324, it īpaši 100. punkts).

18 — Spriedums *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland* (C-461/13, EU:C:2015:433, 69. punkts).

19 — Skat. spriedumu *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland* (C-461/13, EU:C:2015:433, 57. un 58. punkts).

20 — Skat. atbildes raksta pielikuma 182. lpp.

45. Komisijas iebildumi pamatoti ar to, ka atkārtotais novērtējums atšķiras no informācijas apsaimniekošanas plānā. Attiecīgā Melnās Zulmas apgabala vērtējums nedrīkstēja tikt mainīts *ad hoc*, vērtējot spēkstacijas projektu. Drīzāk šajā ziņā esot bijis jāmaina piemērojamais apsaimniekošanas plāns. Turklāt šajā ziņā Komisija iebilst, ka atkārtotais novērtējums esot balstīts uz jauniem kritērijiem un neesot tikusi nodrošināta pietiekama sabiedrības līdzdalība. Taču satura ziņā tā atkārtoto novērtējumu neapšauba.

46. Saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvas 4. pantu dalībvalstis īsteno atbilstošos saglabāšanas pasākumus, lai ieviestu praksē pasākumu programmas, kas paredzētas upju baseinu apsaimniekošanas plānos attiecībā uz virszemes ūdeņiem un gruntsūdeņiem [21]. Minētais nozīmē, ka arī par pasliktināšanās aizlieguma piemērošanu parasti ir jālemj, pamatojoties uz informāciju, kas ir norādīta apsaimniekošanas plānā.

47. Šī informācija ietver attiecīgo virszemes ūdeņu stāvokli. Tas tādēļ, ka informācijai apsaimniekošanas plānā saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvas VII pielikuma A daļas 4. punktu ir jāietver rezultātu apkopojums kartes veidā monitoringa programmām atbilstoši V pielikumam un 8. pantam, lai noteiktu rādītājus.

48. No tā Komisija secina, ka ūdeņu stāvokļa atkārtots novērtējums ir pieļaujams tikai, aktualizējot apsaimniekošanas plānu, kas ir jādara vismaz ik pēc sešiem gadiem.

49. Šai argumentācijai ir jāpiekrīt, ja atkārtots novērtējums ir balstīts uz jauniem kritērijiem, jo šādi kritēriji, lai nodrošinātu saskaņotu apsaimniekošanu, ir jāpiemēro visiem ūdeņiem, uz kuriem attiecas plāns.

50. Komisija gan iebilst, ka šis atkārtotais novērtējums ir balstīts uz šādiem jauniem kritērijiem – Austrijas 2010. gada kvalitātes nodrošināšanas rīkojumu par virszemes ūdeņu ekoloģiju [22]. Tajā atšķirībā no pirmā 2009. gada apsaimniekošanas plāna esot ietverti jauni vērtēšanas kritēriji. Taču šai argumentācijai nevar piekrist. Proti, faktiski šis rīkojums jau bija Austrijas apsaimniekošanas plāna pamatā [23].

51. Turklāt arī informācija par dzeramā ūdens ieguvi Melnās Zulmas augštecē [24] bija zināma jau 2007. gada atļaujas piešķiršanas brīdī [25].

52. Līdz ar to patiesībā 2013. gada lēmuma mērķis ir pirmo reizi pareizi piemērot attiecībā uz apsaimniekošanas plānu spēkā esošos vērtēšanas kritērijus. Attiecīgi runa ir par kļūdas labojumu apsaimniekošanas plānā, kura faktisko pareizību Komisija šajā tiesvedībā neapstrīd.

53. Šādam kļūdas labojumam principā ir jābūt iespējamam. Kā jau ir teicis Konfūcijs: [26].

21 — Spriedums *Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias* u.c. (C-43/10, EU:C:2012:560, 51. un 52. punkts).

22 — *Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft* [federālā ministra lauksaimniecības, mežsaimniecības, vides un ūdens apgādes jautājumos] *Verordnung über die Festlegung des ökologischen Zustandes für Oberflächengewässer* [Rīkojums par virszemes ūdeņu ekoloģiskā stāvokļa noteikšanu] (2010. gada 29. marta *Bundesgesetzblatt* 2010, II daļa, Nr. 99).

23 — 2009. gada Nacionālais ūdeņu apsaimniekošanas plāns – NAP 2009 (http://www.bmlfuw.gv.at/dms/lmat/wasser/wasser-oesterreich/plan_gewaesser_ngp/nationaler_gewaesserbewirtschaftungsplan-nlp/ngp/NGP_Textdokument_30_03_2010.pdf, 100. lpp.).

24 — Prasības pieteikuma pielikums A-10, 144. lpp.

25 — Prasības pieteikuma pielikums A-14, 7. lpp.

26 — Apkopotās runas 15, 29, atbilstoši jēgai: pieļaut kļūdu un neko nemainīt, *tā* ir kļūda.

54. Būtu gandrīz nesamērīgi pieprasīt pieņemt lēmumu uz informācijas pamata, kas ir acīmredzami nepareiza, tikai tādēļ, ka šī informācija ir apsaimniekošanas plāna daļa. Pretējā gadījumā varētu turpināt pastāvēt ne tikai nepamatoti šķēršļi attiecībā uz projektiem, kā pareizi norāda Austrija, bet tiktu apdraudēti arī direktīvas aizsardzības mērķi, ja vēlāk tiek konstatēti fakti, atbilstoši kuriem ir nepieciešami stingrāki aizsardzības pasākumi.

55. Līdz ar to šajā gadījumā ir jāņem vērā nevis Melnās Zulmas stāvokļa vērtējums apsaimniekošanas plānā, bet gan tās faktiskais satura ziņā neapstrīdētais stāvoklis. Tādēļ Komisijas norādītā pasliktināšanās no "ļoti labs" uz "labs" nav iespējama.

56. Komisija šo secinājumu nevar arī apstrīdēt, vēršoties pret apsaimniekošanas plāna negrozīšanu un kritizējot sabiedrības līdzdalību. Tas ir tādēļ, ka neatkarīgi no tā, vai šie formālie un procesuālie iebildumi ir pamatoti, tie nevar būt par pamatu tam, lai šajā procedūrā izdarītu secinājumu par "ļoti labu" Melnās Zulmas stāvokli, ja tas saskaņā ar Tiesai sniegto informāciju ir tikai "labs".

57. Taču, ja Komisijas apgalvotā pasliktināšanās nevar tikt konstatēta, tā nav jāpamato. Tādēļ arī Komisijas kritika par šo pamatojumu nevar būt pamatota.

58. Līdz ar to prasība ir noraidāma.

## V – **Par tiesāšanās izdevumiem**

59. Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktu lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

## VI – **Secinājumi**

60. Tādēļ iesaku Tiesai nolemt šādi:

1) prasību noraidīt;

2) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.